

“ quam primus deus ex inferno eduxit, per breve tempus faciei ornamen-
“ tum evasit.

9. “ Idem, undarum labia porrigendi gnarus, quem nemo æquat con-
“ suetudine cum uxoribus, bibit amnes, natura sua in ore præbendo auda-
“ ces, iisdemque bibere dat.

10. “ Istæ balænæ, aquam e fluviorum oribus, bestiis repletam, capientes,
“ atque ora hiantia claudentes, per capita, foraminibus prædita, aquæ
“ flumina emittunt in altum.

11. “ En monstris marinis, elephantis similibus, subito emergentibus,
“ bifariam divisas maris spumas, quæ genis illorum adhærentes per breve
“ tempus apparent veluti muscaria, aures eorum ornantia.

12. “ Serpentes, qui emergunt ad ventum a litore flantem hauriendum,
“ ab undis volutis haud dignoscendi, distinguuntur gemmis, solis radiorum
“ contactu eximie splendentibus in capitum orbe.

13. “ Hæ conchæ, subito undarum rapiditate conjectæ in corallia, labio-
“ rum tuorum æmula, oribus suis in ramis prominentibus hærentes, ægre e
“ suspendio discedunt.

14. “ Nube illa, quæ vix accessit ad aquam bibendam, sed turbinis rapi-
“ ditate circumagitur, prorsus apparet oceanus iste, ac si iterum monte
“ agitaretur.

15. “ Oceani salsi, æneæ rotæ similis, litus tenue, *tamâlarum* et
“ *tâlium* sylvarum seriebus nigrum, e longinquo apparet, veluti æruginis
“ linea in rotæ acie.

16. “ Ventus, e litore spirans, *ketakarum* polline os tuum adornat, O
“ longis oculis prædita! Scire eum diceres, me, qui labia tua *vimbis*
“ similia sitio, ornatu parando tempus perdere non posse.

17. “ Nos currus cœlestis rapiditate temporis momento pervenimus
“ ad oceani litus, *pûgarum*, fructus onere inflexarum, serie consitum, in
“ cujus syrtibus jacet margaritarum copia, a conchis dispersarum.

18. “ Jam vero, teneris femoribus cervarumque obtutu prædita, oculos
“ conjice in viam, quam emensi sumus: terra ista, sylvis tecta, emergit
“ quasi ex oceano remoto.